

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.188/2026/4.
A felperes:	felperes (alperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes képviselőjének címe eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Godó Nikoletta kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	az alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.535/2025/7. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 69.570 (hatvankilencezer-ötszázhetven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. november 1. napjától 2024. október 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes rendőrkapitányság1 Bűnügyi Osztály Életvédelmi Alosztály állományában kiemelt főnyomozó beosztásban teljesített szolgálatot. A nyomozói beosztásához nem tartozóan rendszeresen vizsgálói feladatokat – kutatások, lefoglalások, tanúkihallgatások, kamerafelvételek elemzése, gyanúsított kihallgatások, folytatólagos gyanúsítások, ügyészség értesítése, őrizetbe vételek, előzetes letartóztatások – végzett, amely ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte; a szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra bruttó 1.391.400 forint, a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj és annak középídtől számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, mivel nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely kategorikusan elhatárolná a nyomozati és a vizsgálati feladatok körét. Állította, hogy a felperes az általa végzett vizsgálói feladatokat a bűnügyi tevékenységhez tartozó szolgálati feladatként látta el, nincs szó magasabb felelősségi körrel.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 1.391.400 forint megbízási díj és annak 2023.május 1. napjától a kifizetés napjáig esedékes késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a nyomozás előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) 133. §-ra, 150. § (1) bekezdésére, valamint a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 348. § (1)-(2) bekezdéseire, LX.-LX. fejezeteire, 31. § (2) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy a nyomozói beosztásban a bűncselekmény tárgyi és személyi oldalához tartozó, az elkövető kilétének és tartózkodási helyének megállapításához szükséges, valamint az alkalmazandó joghátrány szempontjából különös jelentőséggel bíró tényekkel kell foglalkozni. A vizsgáló pedig a már ismert elkövetővel, gyanúsítottal szemben jár el. A felperes számára a beosztásba nem tartozó feladatok ellátása többletfeladatot jelentett. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a beosztásához igazodóan kell meghatározni (munkaköri leírás) a ténylegesen végzett feladatokat, és az nem fedhet le több másik beosztást. Egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatók meg a munkaköri feladatok, a munkáltató a

jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen ellátta a saját beosztásába tartozó munkaköri feladatai mellett a munkáltató utasítására a nyomozati beosztáshoz nem tartozó többlettevékenységnek minősülő feladatokat, melyek a Hszt. 71. § (3) bekezdésben írt jelentős többletmunka feltételnek is megfelelnek. Mindezen többlettevékenység alapján a megbízási díjra való jogosultsága a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és 71. § (5) bekezdése alapján fennáll.

[5] A megbízási díj mértékének meghatározása során figyelembe vette a többletfeladatok gyakoriságát és a napi szolgálati feladatokhoz viszonyított mértékét, és azt, hogy mindezt a felperesnek a saját munkaköre ellátása mellett kellett elvégeznie. Mindezek alapján a rendvédelmi illetményalap 50-200% között megállapítható megbízási díjnak a középértékét el nem érő, 100 %-os megbízási díjat nem tekintette eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes a szolgálati jogviszony önkéntes létesítésével vállalta, hogy a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások rá is vonatkoznak, azaz a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat köteles ellátni. A bünyügyi szolgálati ág feladatrészéhez kapcsolódó más tevékenységek ellátása mellett olyan többletfeladatot, ami a megbízási díj megfizetését indokolta volna, nem látott el. A felperes munkaköri leírása tartalmazta, hogy az abban meghatározott feladatokon túl a külön nem nevesített, de a rendőrség tevékenységi körébe, feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatokat köteles végrehajtani, melyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. Előjárói utasításra vagy saját kezdeményezésre a törvényes és szakszerű eljárás érdekében foganatosítja a bűncselekmények megelőzéséhez, megszakításához és felderítéséhez, valamint a bizonyításhoz szükséges nyomozati cselekményeket. A készenléti jellegű feladatellátás során a forrányomos (nyomozói, felderítő) munka részét képezi a feladatoknak, ami a rendőrség alapfeladatainak egyike, ezáltal az a felperes számára kötelezően ellátandó. A bünyügyi szolgálat tevékenységének nyomozati feladatai körében a felderítés és a vizsgálat a két fő rész; a két szakasz közötti átfedés lehetősége azonban nincs kizárva. Nincs egyetlen olyan jogszabályhely sem, ami a nyomozói és vizsgálati feladatok körét kategorikusan elhatárolná, azt csak a gyakorlat alapján lehet értelmezni. Nem lehet – a felperes állításával ellentétben – egyértelműen a gyanúsítás megtörténtéhez kötni a nyomozói és vizsgálati feladatokat. A büntetőeljárás teljes volumene nem teszi lehetővé – és nem is indokolt az ilyen kis létszámú szervezeteknél – csak és kizárólag a gyanúsítás közlésének aktusához kötni a profiltizsita feladatmegosztást. A felperes az általa megjelölt feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett, többletfeladatként, hanem a bünyügyi tevékenységhez, adott esetben más beosztásához tartozó szolgálati feladatként hajtotta végre; továbbá esetében nem beszélhetünk olyan magasabb felelősségi köréről sem, ami alapján megbízási díjra jogosulttá válhatna. A vizsgálati jellegű feladatok kifejtése számára többletfeladatot nem generált, többletfelelősséggel nem járt. A perbeli időszakban olyan ügyeket dolgozott fel, amelyekre a munkaköri leírása kiterjedt; a nyomozati tevékenységek kifejtése nem járt többlettevékenységgel, nem generált többletfeladatokat, így nem adhat alapot megbízási díj megállapítására.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[8] **A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai**

[9] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében – a nyomozói és vizsgálói feladatok elhatárolásának kivételével – eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, alapvetően az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. A fellebbezés keretei között eljárva az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában az indokait részletesen kifejtette, amellyel az ítéltábla is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[11] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete nyomozó és vizsgáló, kiemelt fővizsgáló beosztásokat egymástól külön beosztásként rendszeresítette, azonban ezen beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás szabályokban gondoskodott. A Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítést, míg LXI. Fejezete a vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott a nyomozás és a Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése [Nyer. 144. § (1) bekezdése] törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni [Nyer. 147. § (3) bekezdés], ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás [Nyer. 146. § (3) bekezdés].

[12] A fentiek szerint a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és a vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg ugyan, azonban a vizsgáló (fővizsgáló, kiemelt fővizsgáló) és a nyomozó feladatai egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásában szereplő nyomozás előkészítése és felderítés eljárási

cselekmények lefolytatása a nyomozói beosztás, míg a vizsgálati eljárási cselekmények a vizsgálói beosztás részét képezhetik. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a munkaidejének jelentős részében a beosztásába nem tartozó vizsgálói feladatokat látott el.

[13] Mivel a felperes keresetében a Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjára alapított megbízási díj iránti követelést terjesztett elő, az elsőfokú bíróság alappal indult ki abból, hogy mi tekinthető a nyomozói beosztáshoz tartozó feladatkörnek. Ezzel összefüggésben helyesen tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy 30/2015. BMr. 2. számú melléklete elkülöníti a nyomozó és a vizsgáló beosztást. Helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy a rendvédelmi szerv csak az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos állomány tagjának munkaköri feladatait, és a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét.

[14] A következőkes bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Ezért annak, hogy a felperes a munkaköri leírását tudomásul vette, továbbá annak, hogy abban olyan feladatok szerepeltek, amelyek elvégzésére önállóan is képes volt, az ügy eldöntése szempontjából jelentősége nem volt, mert abban a megközelítésben csak az bírt relevanciával, hogy a felperes ténylegesen nyomozói, esetenként – rendszeresen ismétlődve – más forrányomos feladatokat is ellátott-e. A Kúria határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. stb.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagját akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő; annak eldöntése során pedig az elsőfokú bíróság helytálló következtetésre jutott. A Kúria következőkes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[15] Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Kf.VII.45.079/2021/6. számú ítéletében – amely ügy tényállása szerint a felperes nyomozói beosztása mellett vizsgálói feladatokat is ellátott, és részben e körülmény miatt ítélték meg számára megbízási díjat – a Kúria kiemelte, hogy „az alperesnek az a joga, hogy a felperest a bűnygyi segédelőadó, később a nyomozó beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát”. Az alperesnél a felperes kiemelt főnyomozó beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében

rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat.

[16] Nem foghatott helyt az alperesnek a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseire történt hivatkozása, mert az a Hszt. perben alkalmazandó 71. § (1) bekezdés c) pontját és az ahhoz kapcsolódó következetes felsőbbbíróági joggyakorlatot nem rontja le. A Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdései általános, inkább deklaratív, mint normatív tartalmú rendelkezéseit a Hszt. részletszabályai, így a megbízási díjra vonatkozó előírások töltik ki tartalommal. Az a szabály, hogy a hivatásos szolgálati jogviszony az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv és a hivatásos állomány tagja között létrejövő különleges közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet speciális kötelezettségek terhelik és jogok illetik, nem teheti korlátlanná, avagy önkényessé a munkáltató utasítási jogát és nem zárhatja ki a felperes ellentételezésre való jogosultságát az eredeti beosztásába nem tartozó, rendszeresen, nem eseti jelleggel ellátott többletfeladatok végrehajtásáért. A Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdései a Hszt. 71. §-ában foglaltakon alapuló felperesi igény érvényesíthetőségét nem korlátozzák. A szolgálati viszonyból fakadó kötelelem önkéntes teljesítésének szabálya nem ellentétes a többletfeladatok ellátásáért járó megbízási díj szabályával, mivel az önkéntes teljesítés nem jelent szükségszerűen ellentételezés nélküli feladatellátást (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.047/2025/4.).

[17] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját a nem vitatott tényállással összevetve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az eredeti – főnyomozói – szolgálati beosztása mellett szolgálati beosztásához nem tartozó – vizsgálói– feladatkört látott el rendszeresen, többletfeladatként, ezért jogosult a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra; mindez jelentős többletfeladatként a 2023. február 1-jét követő időszakra is megalapozta igényét az ellenértékre.

[18] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Miután az alperes nem vitatta a megbízási díj összecszerúságát, a másodfokú bíróság ezért az ítélet összecszerúségi indokainak helyességét nem vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak – a megsértett jogszabályi rendelkezések és annak kifejtett indokai – adják.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a

továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (111.312 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad. Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 13.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

dr. Zakócs Ildikó s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró